

ΞΕΝΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Τὸν περασμέ-
νο μῆνα γυρίζον-

τας στήγη πατριόδια μου είπ' την Ἀμερική, ὅπου ἔχεισα δέρα διδύ-
κληρο γρούνη, γρύνωσα στο ταξέδι μου ἐναντίον Καναδοῦ ἀμερικατού-
πον και στηνήμερε μόνος μόλις ἔβαλλαμε στὸ πλοῖο. Λεγότανε
Ντιζ Μάζ Γρούν. "Ήταν ἐνα ψηλό παλληλάκι με γανονικά καρα-
κιηριστικά και καθώς μου είπεν, είχε πάρει δύο μηνύν άδεια και
πήγαιναν να ίδη τους διονός του. Ήστερα από τὰ πόδια τυπικά
άνοιξε τη μεγάλη του βαλίτσα καὶ ἔβγαλε ἀπό τεις με προ-
σοχὴ ἐναντίον ὑδατού κανέντος μανδιά ἀπό γαλάζιο μεταξύτο δέρα-
σσα, που μιντέρει την περιφέρεια σύνθετην αισθησι. Απομόνωσεν σά-
σσα πᾶν τῶν θά μέναντα μαζί, γιατὶ είχαμε κι' οι δύο την ίδια καρ-
πίνα,στὸ πλοῖο.Τὸ βράδε κατεβαίνοντας γιὰ νὰ ξαπλωθῶ στήγη καρ-
πίνα μου στάθηκα λίγες στιγμὲς κυρτάζοντας με θυμασιό τον
κανέντος μανδιά τοῦ συνταξιδιώτη μου ποὺ είχε γείσει πάνω
στὸ κορεβάτη του και δάβακε μιὰ ἐφημερία. Τόρος ούμως μοι-
κανε ἐντύπωτη μιὰ λεπτομέρεια ποὺ δὲν την είχε προτήτερα. Κά-
τιον ἀπό τὸ ἀνοιγμά του λαμποῦ, στήγη ἀμερικά πλευρά, ὁ δρωτός
μανδιάς είχε μιὰ μικρὴ σημείο σάν τοῦ κάποια μαχαιριά καὶ στην
ἄποι της φαινόταν μιὰ σροτεινή κηλίδα. Σὲ μιὰ στιγμὴ ὁ Ντιζ
Μάζ Γρούν αφήστη την ἐφημερία του, γρύνωσα πρὸς τὸ μέρος μου
και βλέποντας με νά κοπάζω ἐπίσιμα τὸ μανδιά του ἀναστροφ-
θῆρε στὸ κορεβάτη του και μου είπε γελαστός :

— Θέλετε νὰ σᾶς διηγηθῶ τὴν ἱστορία αὐτοῦ τοῦ κινέζικου μανδύα;

— Θά μου ζάνατε μεγάλη εύχαιριστηση...

— 'Εδώ κι' ένα χόντρο περίπου μ' είχαν στείλει με κάποια μη στιγμή υπέρεσις στόν Αγιο Φωκάγιανο με άφορ την τελείωση σύντομη θέλησα να μείνω λίγες μέρες άσκηση σ' αυτή την πολη που μηδ' άρεσε πολύ. Έφεγκα τό προϊ α' το ξενοδοχείο μου, έβλεπα την ήμερο πολλά λίγνωστα πράγματα και γύριζα το βράδυ για πάνω. Μιά βραδιά, που πονηρόδυ, μοι κατέβηρε η ίδεα να φένω ματιά στην έφημασιδά μου. Κοντά στ' αλλά γενικά είχε και μια πληροφοριακή ο περιφέρειας έπαναστάτης της Μαντζούνιας Ταξίγγα Ούλιν είχε φτάσει στην πόλη μας ζητώντας την προστασία των βορείων Κινέζων, που είχαν πάρει άποραση νά υπερασπίσουν τη ζωή τούδι μεγάλουν τους φίλους φανατικά, με τόση θυσία, ένδιοι οι νότιοι συμπατιώτες τους ήταν οριστέθει νά τον σοτώσουν μια διωγμογόρητσα. Γι' αυτό, πρόσθετες ή έφημασιδά, θάταν έπικινδυνο νά περάσῃ κανένας τη νύχτα από την Κινέζικη συνοικία της πόλεως. Μόλις άποικησαν την είδηση, μια έρεθλη ίδεα ήρθε στο νοῦ μου κι' έπειτα από λίγη ώρα περπατώντας πονηρός μου υπονηγούντας περιττεύσεις μες από τα βρούμαρα στενοσόκακα της Κινέζικης συνοικίας με τα ζάρτινα φανάρια μπροσ από τις σφαλιτσέμενες πόρτες των καιμαλῶν σπιτιών. Λέζαφρα, καθώς προχωρούσα μαζοπά, άποικα έκανα κοντά σ' έναν πλάγιο δρομάκιο μερικούς πυροβολισμούς, δετερά ανακατομένες φωνές και τέλος είδη καιμά είκοσιαριά άνηδωπους που φάνηκαν στη γωνία τοξέοντας σα δαμιουργούν. Τότε μ' έπιασε ένας άνεγγήτος φόβος και δίχως νά συνεψω τις συνέπειες της παρέεως μου, ανακατούθηκα μαζί τους, καθώς περνούσαν από κοντά μου σαν μπόρα οδηγητή και τούς άποικούθησα... Έχω πάρει βοιθείο δρόμου σε κάποιους λίγνων, αλλά σ' άστολη πάτως ήταν τόσο μεγάλη η άντογή τους, όστις σε πέλιγρο τά χρεωστήσκα γιατί άρχισα νά πουράζω-

*Εἶδα ἦρα βούνο κι' ἔρα μεγάλο
ἄγαλμα τοῦ Βούδα.*

μα, λοιρίς αλλ ουαρέμε πιστο τους, αν δεν φράγμα τον μπαίναμε σε λίγο δύο μαζί μέστι σέ μια σποτενή αύλη κ' από κει σε μια στενόμαρη γάμωση. Προιν μεν δοθή άπομα καιρός νό καλοσκεφτή που βρισκόμενοι, ελδα τούς συντρόφους μου νά βγάζουν, κάπου απ' το φώς δυν φανδόμεν, μές από κάμπτοσα πιθώτα κάτι πλατειών κινέζους μανδήνες που άρχισαν νά τις φορούν έ πάνω απ' τ' άμερικανά δούζα τους και κατι σπργγυλά μεταξώτα καλύμματα της κεφαλής με τα όποια άντικατέστησαν τα μαλαζαν καπέλα τους. Σε δύο λεπτά η μεταβίβαση τελείωσε κι έτοι φρεστή καροις νά τό καταλάβω άναμεσα από σωστούς κινέζους μανδριόνες που φωνόταν άνινανοι νά τρέξουν γηρηγόρασσα από μια γελόνα, άναμεσα απ' τούς πιστούς δόπαιρος τού περιφράσου Τσέγκιν Ού Λίν. Τότε ελδα νά σηκώνεται ένα παραπέτασμα και νά παρουσιάζεται κάποιος μπρός στον δύοτο δύοις οι σύντροφοι μου έσψυχαν τη γεφάλια τους. Χωρίς άμφιβολία αντός θάταν δ' άρχηγός τους ο τρομερός Τσέγκιν Ού Λίν... Φορούσε κοστούμι άψητού και πρόσεξε πως έμαιαζε, κάποιας άρδιστα μ' έμενε, άφοι το πόρσωτο το δέ φωνιόταν τόσο άπιστο. Μόλις έπροβαλε, άμεσως μ' είδε και τό έξτασιτού του βλέμμα διασταύρωθηκε για μια στιγμή με το διώζο μου. «Εγγειφε τούς σε διώτρεις δύπαδον του νά πάν κοντά του κι από το φιλοφρονητικό τρόπο με δύοτον μ' έπλησσασέ επειτα ένας απ' αύτούς για νά μοι πει νά παρουσιάσω μπρός του καπάτ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΝΟΣ ΜΑΝΔΥΑ

To EMILE PAGES

λαβιά πώς έμπιησαν για την άφεντιά μου και, πώς έπροσετο νά μοι πάταισαν κάποιο αδύκιμο παγκύριδι. 'Ο Τσέγη Ού Λίν μαθαύνοντας πώς έβριζημα μέσα σ' αυτήν την κάμαρα χαμογέλασε έλαφρά και με βεβαίωσε πώς δὲν είχα νά φοβηθώ πιεύ τίποτα. Έπρόσθιες μάλιστα πώς είσαν τό βράδιο κάποιους βαθύπλουτους συμπατιώτης τους, δη τραπεζίτης Λάν Κάρο, έδινε γιορτή στο μεγάρο του κατί πώς θάμιουν ενίγματα δεγχός μαζί μ' αὐτούς. Τι γάρανα τότε;... 'Αναγνάπτατα νά δεχται την πρόσδιλησή του χωρίς διαταγμό γιατί είδα τοὺς εὐγενείους ἔτεινος φίλους μου νά τοποθετοῦνται ἀνάμεσα ἀπ' την πόρτα μι' ἀπό μένα επιδόλζονται ἔτοι κάνει ἀπότελεσμα δοκιμαστέονται μοι... Μονφρανον ἀμέσως ἔνα μανδιά, αὐτὸν πού βλέπεται ἐδύν και τὸν ἐφόρεσιν. Τότε πρόσθιες πώς ο Τσέγη Ού Λίν είχε γηγενή. Ποιον λαύρα τὸν καιρὸν νά ἔξηγήσω την ἔξαφανισή του, διό κινέζοι μ' ἔπιασαν ἀπ' τὰ γέραια και μ' ὄδηγήσαν μὲς ἀπό τοῦλούς στενῶν διαδόχους σ' ἕνα κώνι πού φωτιζόνται τότο ζητοῦνται διάτας ἀναγνάπτασια στὸν ἀρχή νά κλειστο τὰ ματιά μου. Οἱ δύο υποζορωτοῖς συνοδοῖ μου μ' ἐσπρωτεύαν τότε μέσα σ' ἔνα παναρέσ πού ἀγχίσταις ν' ἀνεβαίνη μόλις ἐβρέθημα μέσα του. 'Η περιπτέταια μου μὲ τούμαζες ἔξαφεταιά τώρα. Φαντασθήσῃ τὴν ἀνησυχία μου καθὼς ἀνέβαινα φορώντας ἔναν πινέλικο μανδιά, μέσα σ' ἓνα ἀσανσέρ πού θα μὲ πήγαινε ποιος ἔρει πού... Τέλος δ' ἀσανσέρ σταμάτησε, ἀγορεύα ταφαγμένος τὴν πόρτα του μ' ἔβγηκα. Βρι τζούουν μπροστά ἀπό μιά ἀπέραντη σαλία κάπουσιν ὀφρανοεύσθη. Λάτη ήταν η πορτή ἐντύπωσή μου. Στοίδες τοίχους ξερώφιται μερικὲς κυνέζικες ξηροφαίρες κατ' σε μιά γωνία είδα ἔναν βυρό μαζί και ἔνα μεγάλο ἄγαλμα τοῦ Βούδα. Καταλάβαι τότε πώς το μέγαρο ἀντὸ θ' ἀνήκε σὲ κανέναν Κινέζο. 'Ξαφνα, κατηντές ἔξετα τὸ διάυλοιο τοῦ στατοίου δένερνα καιμαὶ πεντηταριά καποντικήνους καὶ βραχιουνοὶ κυνέζους, βαραργάρης η καμαλῆδες τοῦ λιμανιοῦ χωρὶς ἀλλο, μὲ πόσωπε ἀποζορωτικά και με μάτια ἄγοις. Το λαργύγη μου ήταν ζρό, το κεφάλι μου βούτηξε. Οὔτε στὸν γειτονερον ἐζήθο μου δὲν εἰχορει νά βρεθῇ σ' θέση ἀνάλογη μὲ τὴ δική μου. Απέστο φαινεται πώς τοὺς κοιτάει ἀφοβα καὶ ἔγω, γιατί στην ἀρχή κοντοστάθκην διαταζονται νά καμήσουν ἀπάντη μου. Σὲ λίγο δρόμο, ἔχασα κάθε ἐπίδια σωτηρίας σὰν τοὺς ζητοῦσα για φονεύσθαι όλοι μαζί: 'Ο Τσέγη Ού Λίν!...

• Έξαφανίαν τά φωτα τῆς σάλας ποὺ νότε φωτιζόταν
μὲ κάρτινα φανάρια καὶ ὅλο ἐξεῖν τὸ λυσομάζωμα κύνης ἀπάνω
μον στριγγήλιζοντας διαβολικά. Ξεχώσια με-
ριάν μαζάρια ποὺ γνάζεις καὶ ἔπεισα κάτω
νοικοδομητας στις πλάτες μου φοβωδό πόνο. Ἐγώ
διας ἔπειτας καίντωα ποὺ μήπρια αὐτὸν
πεπλένη κραυγή τό μόνον πον μποροῦσα νά
κάμιω σε τέσσα περισταση, και λιγοθύμησα. Οι
κακοδογιας διώς ὅταν μύσουσαν τὴν κραυγή
μου, κατάπλιβαν ἀμεσως τὴν πλάνη τους καὶ
ταν συνηλθα εἰδα ποὺ βρισκόμουν σ' ἔναν ἔρη-
μο δύδιμο μ' ἔνα γερὸ επίδεσμο γύρῳ ἀπὸ τὴν
πληγή μου και το κορμί μοι ἀγονιπατούμενό πά-
νω σ' ἔναν τοίχο. Με μεγάλη δυσορολία μπό-
ρεσα νά φωνάζω σε λίγο ἔνα αιτούντο και
ἔδωσα στὸ οφεό τη διεύθυνση τού ενδο-
χείον μου. "Οταν βρέθησα στην κάμαρη μου και θέλησα
τὰ βγάλω τὸ μανδιά πον φοροῦσα ἀπόμη, εἰδα μιά ση-
μειωση καρφωμένη ἀπὸ μέσα." Η σημειωση αυτή ἔγο-
ρε : «Κρατήσατε τὸ μανδιά και σωπάστε για καλό σας».
Γ' αὐτὸ δέν ἀνέφερα τίποτα απ' αυτά στην ἀστυνομια
και ούτε τολμησα νά ξαναπεράσω ἀπὸ τὴν Κινέζικη αν-

μεγάλον Καταλαβαίνετε τώρα δηλα τὴν ὑπόθεση; Οἱ ὀπαδοὶ^{ια.} τοῦ Τσέγη Οὐ λίν θέλοντας νά παραπλανήσουν τοὺς ἔχθρούς των ἀποφάσισαν νά ἀφήσουν στά χέρια τῶν ἀντιπάλων τους ἵνα εἶναν ἀνθρώποι ὃ δοῖτο νά μοιάζῃ μὲ τὸν δάχτυλο τους. Και ὅταν τοὺς ἀδοκούνθησαν μόνος μοι, τόσο ἀγόντα, καὶ βρέθησα φυλακισμένος μές στὸ κέντρο τους, μὲ ντύσαν τὸ μανδύα ποὺ μ' ἔσαν νά μοιάζου πολὺ μὲ τὸν ἀφήσουν τοὺς και μὲ παράδωσαν στοὺς ἀντιπάλους των ποὺ θὰ νομίζαν πώς εσκότωσαν τὸν τρομερὸν ἔχθρον τους, ἵνα ὁ πραγματικὸς Τσέγη Οὐ λίν, ἀνενόχλητος περιόδου, μά περιοδούσε εὔρολα νά ἐπετελέσῃ τοὺς σποτούς του. Άλλα εὐτυχῶς εἰπούνται αἴρονται τη φωνή μου πατάλαβαν τὸ λάθος τους κι ἔτσι δέ με εἴσαι πρόσδομον ὅλοτελα.

Κι' ἀπὸ τότε, φίλε μου, οἵσες φορές βλέπω στὴν ἐφημερίδα μου καμιὰ εἰδομή για ταραχές κλείνομαι στὴν κάμαρη μου γιὰ νὰ μήν ξαναπάνθιστο τὰ ἴδια.

ΑΓΩΡΑΖΟΝΤΑΙ εἰς καλην τιμὴν παλαιά, μεταχειρί-
μένον βιβλία Διαφόρους ὅλης καὶ ὀλόκληροι βιβλιθήκα-
πτίσης ξιτοῦνται σώματα ἢ τεύχη φιλοσοφίας, γαλλ. περιοδι-
ῶν καὶ βιβλία. Ειδοποιήσατε ἡ γραφεῖτε στα γραφεῖα μας,
έπειτα 7.